

— کتابخوانی : کتاب مناسب، بهترین وسیله برای غنی‌تر کردن هدفمند اوقات فراغت و لذت بردن از لحظات فراغت دانش‌آموز

است. خواندن کتاب، عادت به مطالعه و انس با آن را در دانش‌آموز ایجاد کرده و باعث رشد کلامی، پرورش قدرت تفکر و اخذ اطلاعات و غنی کردن اندوخته ذهنی می‌شود و گنجینه‌وارزگانی و افق درک مفاهیم به واسطه کتابخوانی در دانش‌آموز گسترش می‌یابد، زیرا شکل صحیح کلمات را بارها در کتاب، می‌بیند و در ذهنش نقش می‌بندد و به گونه‌ای آموزش‌املا نیز محقق می‌شود. با ساختار دستوری صحیح جملات و ترکیب‌بندی درست در یک متن نیز آشنا می‌شود و در نتیجه به بسیاری از مهارت‌های مندرج در برنامه زبان‌آموزی دست می‌یابد. خواندن کتاب‌های داستانی، ابزار مناسبی برای تربیت کودک و شکل‌گیری شخصیت وی در جهتی است که جامعه از او انتظار دارد. کتابخوانی فرصتی برای کودک فراهم می‌کند تا بسیاری از ارزش‌های اخلاقی و خصلت‌های پسندیده در وی درونی شود. کودک دبستانی میل به همانندسازی دارد. او وقتی داستانی را می‌خواند یا می‌شنود، دوست دارد خود را در متن آن بیابد و با شخصیت داستان همانندسازی کند. در نتیجه الگوی شخصیتی موجود در داستان در کودک شکل می‌گیرد و رفتارهای خود را با رفتارهای مطلوب شخصیت داستان منطبق و همانند می‌سازد و از رفتارهای ناشایست شخصیت‌های منفی داستان، به خطا و اشکالات رفتاری خود پی می‌برد.

بر این اساس سعی می‌کند تا به اصلاح و تغییر رفتار ناپسند خود بپردازد. تخیل موجود در کتاب‌های داستانی (تخیلی) موجب تعدیل فشارهای ناشی از مشکلات زندگی و رفع ناکامی‌های کودک می‌شود.

بنابراین رشد و پرورش همه جنبه‌های شخصیت را می‌توان در استمرار خواندن کتاب‌های داستانی یافت. کودک نه تنها با شخصیت دردمند داستان احساس همدردی کرده یا از شادی و موفقیت آن، احساس خوشحالی و همدلی را در خود نهادینه می‌کند،

زیبایی‌های موجود در کتاب، حس زیبایی‌شناسی وی را تحریک کرده، موجبات رشد عاطفی و نگرشی او را فراهم می‌سازند. با مطالعه داستان بسیاری از رفتارهای اجتماعی و راه برقراری ارتباط مؤثر را یاد می‌گیرد و به کسب تجارب ارزشمندی نسبت به دنیای اطراف خود دست می‌یابد. غیرمستقیم یا مستقیم مطالب زیادی را درباره علوم مختلف مانند تاریخ، جغرافی، علوم تجربی و ریاضی فرا می‌گیرد. بر این اساس، برنامه درسی زبان‌آموزی تأکید زیادی بر فعالیت کتاب‌خوانی دانش‌آموزان دارد و توصیه می‌کند که در هر هفته حداقل یک کتاب را دانش‌آموزان بخوانند و در کلاس درباره عناصر داستان از قبیل شخصیت‌ها، رویدادها و ... صحبت کنند؛ به تصاویر آن توجه کنند، خلاصه‌ای از داستان را بیان کنند و به طور کلی درباره چرایی و چگونگی رویداد به وقوع پیوسته، اظهار نظر و احساسات خود را نسبت به داستان بیان کنند. توصیه می‌شود که براساس پرسش‌های کتاب توجه دانش‌آموزان به نام نویسنده، مترجم، ناشر و تاریخ نشر اثر جلب شود. توصیه می‌شود فضایی در کلاس فراهم شود که دانش‌آموزان در گروه‌های ۲ یا ۳ نفره، کتاب را برای یکدیگر بخوانند و دیگران پس از گوش دادن درباره آن با یکدیگر گفتگو کنند. آنها می‌توانند در گروه‌های خود به پرسش و پاسخ درباره کتب خوانده شده پردازند.